

فصلنامه علمی فقه و حقوق نوین

Print ISSN: 2717- 1469
Online ISSN: 2717 - 1477

نمایه در SID
GoogleScholar Ensani Magiran
www.jaml.ir
سال دوم، شماره هشتم، صفحات ۵۵-۷۰

جرائم انگاری فعالیت های مجرمانه ناشی از فناوری هارپ در سنجه قواعد فقهیه

مهدی عمانی دانشجوی دکتری تخصصی، رشته حقوق کیفری و جرم‌شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

جمال بیگی^{*} دانشیار، گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

بابک پورقهرمانی دانشیار، گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

چکیده:

به دلیل سری بودن و نیز گستردگی کاربرد های مجرمانه فناوری هارپ، سیاست جنایی دولت ها در این باره مسکوت مانده و نسبت به آن جرم انگاری صورت نگرفته ولی چون این کاربردها، بیشتر در راستای نقض کامل حقوق بشری می باشند، بر همین اساس جرم انگاری آن برای جوامع بشری دارای اهمیت فراوانی خواهد بود. یکی از شیوه هایی که دولت ها می توانند به طریق آن، نسبت به جرم انگاری این کاربردها اقدام کنند، استناد کردن به قواعد فقهیه می باشد. هدف اصلی مقاله حاضر، بررسی جرم انگاری کاربردهای مجرمانه فناوری هارپ با استناد به قواعد فقهیه می باشد. روش تحقیق در این نوشتار به صورت توصیفی و تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات نیز به صورت کتابخانه ای می باشد. یافته های تحقیق حاکی از این مطلب است که جرم انگاری فعالیت های مجرمانه هارپ، بهترین راه پیشگیری از آن بوده و چون شرع مقدس اسلام برای تمامی افعال، دارای قواعد و احکامی است، بنابراین قانون گذار با استناد به آن قواعد می تواند نسبت به جرم انگاری آن اقدام کند. قواعد «لا ضرر و لا ضرار فی الاسلام»، «نفی سبیل» و «قاعدہ وجوب دفع ضرر محتمل» به عنوان مهمترین قواعد فقهی، می توانند در جرم انگاری کردن فعالیت های مجرمانه این فناوری به دولت ها کمک کنند.

واژگان کلیدی: فناوری هارپ، جرم انگاری، قواعد فقهیه، قاعده لا ضرر.

JEL Classifications: فقه – حقوق – جزا و جرم شناسی – حقوق بین الملل – حقوق خصوصی

موضوعات، دارای احکام شرعی است (مکارم شیرازی، ۱۳۸۸، ج ۳، ص ۴۸۸) ولی چون همه مردم توانایی درک و استنباط آن را ندارند، فقیه جامع الشرایط آن را درک و استنباط کرده و در اختیار حکومت می‌گذارد. این قوانین که توسط فقیه جامع الشرایط از منابع معتبر فقهی استنباط و استخراج می‌شود (مدنی، ۱۳۹۳، ص ۴۸) در اختیار نهاد قانون گذاری دولت قرار داده می‌شود و این نهاد قانون گذاری بر اساس آن فتاوا و قواعد فقهی استنباط شده توسط مجتهد جامع الشرایط، به وضع قوانین مربوطه در آن زمینه می‌پردازد (منتظری، ۱۳۸۴، ج ۳، ص ۱۲۱) و این همان جرم انگاری کردن می‌باشد که فرایندی است طی آن قانونگذار فعل یا ترک فعلی را منع کرده و برای آن ضمانت اجراهای خاصی را قرار می‌دهد. (نجفی تووان و مصطفی زاده، ۱۳۹۲، ص ۱۴۹)

روش تحقیق به صورت توصیفی و تحلیلی، و روش گردآوری اطلاعات نیز به صورت کتابخانه‌ای و فیش برداری از اسناد، مقالات و کتب داخلی و خارجی می‌باشد. به طور خلاصه هدف از مقاله، بررسی جرم انگاری کاربردهای مجرمانه فناوری هارپ با استناد به قواعد فقهیه می‌باشد. بنابراین، این پژوهش به دنبال پاسخ به این سوال می‌باشد که قواعد فقهیه چگونه می‌تواند در جرم انگاری کاربردهای مجرمانه فناوری هارپ مورد استفاده قرار گیرد؟ نهایتاً برای پاسخ به این سوال ابتدا به مفهوم شناسی واژگان ضروری تحقیق پرداخته و سپس به بررسی ارتباط و استناد به قواعد فقهیه در جرم انگاری کاربردهای مجرمانه این فناوری خواهیم پرداخت.

۲- پیشینه شناسی تحقیق

آثار متعددی در رابطه با فناوری هارپ و کاربردهای مجرمانه این فناوری وجود دارد که نشان از اهمیت این موضوع می‌باشد، در این میان می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

اسمیت (۲۰۱۷)، در کتاب خود تحت عنوان «چگونگی جنگ ارتش و طرح آن برای تابودی طبیعت»، در رابطه با فناوری هارپ می‌نویسد که سازندگان این فناوری اهدافشان دستکاری هوا و اصلاح آن، ذوب کلاهک یخی قطبی، ایجاد خشکسالی، تخریب لایه ازن و مهندسی زلزله بوده و بزرگترین هدف آنها نیز از بین بردن بشریت می‌باشد.

فریلندر (۲۰۱۵)، در کتاب خود تحت عنوان «هارپ و تسلط آن بر کره زمین» در رابطه با فناوری هارپ می‌نویسد که این فناوری به عنوان جنگ بیولوژیکی و شیمیایی بوده و دولت آمریکا با ایجاد بلاهای طبیعی و اجرای آزمایش های شیمیایی و بیولوژیکی و انتشار گاز های شیمیایی می‌خواهد به این نکته دریابد که چگونه می‌توان در سریع ترین زمان ممکن سلاح های شیمیایی را از طریق هوا پراکنده ساخت در حالی که هیچ اثری از آن باقی نماند.

۱- مقدمه

پیشرفت روز افزون علوم و صنعت، جهان را به سمت و سوی تکنولوژی سوق داده، به طوری که در عصر حاضر زندگی کردن بدون آن نقریباً محال می‌باشد. این پیشرفت نه تنها در جهت رفاه و آسایش بشریت بوده بلکه در برخی موارد از آن در جهت عکس، یعنی بر علیه بشریت سوء استفاده هایی صورت گرفته است. یکی از این فناوری ها که در ابتدا سازندگان آن، ادعای تحقیقاتی بودن آن را کرده بودند ولی بعدها مشخص شد که کاربردهای آن مجرمانه و در جهت نایابی بشریت می‌باشد، فناوری هارپ می‌باشد.

فناوری هارپ به عنوان سلاحی می‌باشد که طبق استاد موجود، قدرت تخریبی بسیار بالایی داشته و علاوه بر آن حملاتش نیز لحظه‌ای می‌باشد. از مهمترین خصوصیات آن، کنترل کردن آن از راه دور بوده ولی با این حال دارای دقت مکانی و زمانی فوق العاده ای نیز می‌باشد. این سلاح پنهانی بوده، حملات و کاربردهای آن از همه سلاح هایی که تا کنون توسط بشر اختراع شده است بیشتر می‌باشد. (مهاجری ابروانی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۴۱) از مهمترین کاربردهای مجرمانه آن می‌توان به ایجاد بیماری های سلطان زا (فریلندر، ۲۱۴، ج ۱، ص ۱۳) تولید باران های اسیدی و ایجاد بیماری های تتفسی (اسمیت، ۲۰۱۷، ج ۱، ص ۳۴)، ایجاد اختلالات گوارشی و کلیوی (روبن، ۱۹۸۶، ج ۲۰، ص ۱۰) ایجاد طوفان های سهمگین (سجادی، ۱۳۹۵، ص ۸)، مهندسی زلزله (اسوارتز، ۲۰۱۱، ج ۱، ص ۱۴۲)، تخریب محیط زیست، کنترل کشتی ها و هواپیماهای جنگی و مسافربری (بیگچ، ۱۹۹۵، ج ۲، ص ۱۶)، جنگ های بیولوژیکی (هایاکاوا، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۹۱)، ترورهای پنهانی (فریدریک و همکاران، ۲۰۰۱، ص ۱)، دستکاری در تاسیسات هسته ای و زیر زمینی (متر، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۴۱) تسلط بر ذهن بشریت (پوگ، ۲۰۱۸، ج ۲، ص ۹۸) اشاره کرد. به خاطر گستردگی این کاربردها که در راستای نقض حقوق بشری می‌باشد، جرم انگاری کردن آن در سیاست جنایی دولت ها می‌تواند به نوعی عملی پیشگرانه تلقی شود، به همین منظور می‌توان به قواعد فقهیه استناد کرد.

قواعد فقهیه، عبارت از گزاره ای است که محمول آن حکمی فقهی بوده که از فقه انتفاع شده است (علیدوست، ۱۳۹۵، ص ۳۴۹) این قواعد یا مستقیماً خود، حکمی شرعی هستند یا اینکه حکم شرعی را پدید می‌آورند (خمینی، ۱۳۹۱، ص ۴۱) که یک فقیه جامع الشرایط بعد از اتخاذ مبانی اصولی خود نسبت به استنباط و استخراج آنها از منابع معتبر فقهی اقدام می‌کند (خطیبی، ۱۳۹۶، ص ۱۶) و البته این استنباط و استخراج بعد از تشریع قرار دارد و تشریع هم فقط مختص به خداوند متعال است (سبحانی تبریزی، ۱۳۸۵، ص ۵۹) یعنی مجتهد کشف قوانینی می‌کند که از قبل توسط خداوند متعال انشا و وضع شده است (دبیریا و سادات نقوی، ۱۳۹۷، ص ۱۱۵) چون به عقیده شیعیان، اسلام درباره همه مسائل و

تسلا اولین نظریه پرداز پروژه هارپ در سال ۱۹۱۲ در ارتباط با این فناوری و کاربردهای آن که در راستای منافع حقوق بشری بود، نظریاتی را مطرح کرد ولی بعد از مرگ او، برnarاد ایستلاند، با استفاده از ایده و نظر او، آن فناوری را اختراع کرد (عباسزاده و محتوی، ۱۳۹۶، ص ۲) این پروژه در سال ۱۹۹۳ با هدف بررسی و تحقیق درباره لایه یونوسفر (گرینبرگ، ۲۰۲۰، ج ۲۰۰، ص ۸۸) با استفاده از امواج رادیویی و با همکاری مشترک بین نیروهای هوایی و دریایی آمریکا شروع و با تسهیلات اضافی آئنس پروژه های تحقیقاتی پیشرفت دفاعی آمریکا تقویت (استرلستف، ۲۰۲۰، ج ۱، ص ۸) و حمایت شد (متر، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۴) و سرانجام در سال ۲۰۰۷ تکمیل و عملیاتی گردید. (مردانی، ۱۳۹۵: ص ۹۳)

متر (۲۰۱۶)، در کتاب خود تحت عنوان «فرصت هایی برای فرستنده های پرقدرت با فرانس بالا برای تحقیقات ترموسفر یونوسفر پیشرفت» در رابطه با فناوری هارپ چنین می نویسد که این فناوری نوعی سلاح بوده که توسط آژانس تحقیقاتی پیشرفت دفاعی آمریکا حمایت می شود و هدف از آن نیز جنبه دفاعی و امنیتی دارد.

هایاکاوا (۲۰۱۶)، در کتاب خود تحت عنوان «آیا شما برای حقیقت آماده هستید؟»، در رابطه با فناوری هارپ و تاثیرات منفی آن بر سلامتی بدن سخن گفته و نیز عنوان می دارد که این فناوری و امواج ساعتی شده از آن می تواند ذهن بشر را در اختیار خود گرفته و باعث تغیر اجباری و بردگی ذهنی شود

مهاجری و نقیبی و مظہری نیا (۱۳۹۶)، در مقاله خود تحت عنوان «سلامی به نام هارپ، یک مطالعه مروری کلاسیک» در رابطه با فناوری هارپ عنوان می دارند که این فناوری سلامی محرومانه بوده که قدرت تخریبی آن به مراتب از تمام سلاح های دست ساخته بشری بیشتر بوده و به دلیل محرومانه بودن آن، حملاتش از جوامع بین المللی پنهان بوده به همین خاطر می تواند به راحتی اهداف خود را عملی کنند.

در همه مقالاتی که در این زمینه وجود دارد، بیشتر در رابطه با کاربردهای مجرمانه فناوری هارپ و اهداف سازندگان این فناوری بحث و گفتگو شده و در هیچ کدام از آن نوشتارها نسبت به ضرورت جرم انگاری آن توسط سیاست جنایی دولت ها سخنی به میان نیامده است، و این در حالی است که بحث جرم انگاری یکی از مهمترین مباحثی است که در حقوق سیاسی و سیاست جنایی داخلی و خارجی آنها و نیز در عرصه بین المللی مطرح می باشد. جرم انگاری خود به نوعی اقدامی پیشگیرانه تلقی شده و چنانچه این فناوری و کاربردهای مجرمانه آن جرم انگاری شوند، بدیهی است که استفاده های مجرمانه از آن، ضد حقوق بشری تلقی شده و دولتها این فناوری با احتیاط کامل نسبت به استفاده از آن خواهند پرداخت. ما در این نوشتار به این موضوع پر اهمیت، یعنی ضرورت جرم انگاری آن با استناد به قواعد فقهیه خواهیم پرداخت که در هیچ کدام از نوشتارهای قبلی به آن پرداخته نشده است.

○ ۲- جرم انگاری

جرائم انگاری به نوعی یک فرایند است که به سبب آن قانونگذار فعل یا ترک فعلی را ممنوع کرده و برای آن ضمانت اجرای کیفری تعیین می کند. (نجفی توانا و مصطفی زاده، ۱۳۹۲، ص ۱۴۹) به عبارت دیگر، جرم انگاری فرایندی است که به موجب آن قانونگذار با در نظر گرفتن ارزش های اساسی جامعه و با تکیه بر عرف فعل یا ترک فعلی را ممنوع می کند. (آقابابایی، ۱۳۸۴، ص ۱۱) این جرم انگاری کردن در ذات خود، ممنوعیت به وجود آورده و نقض آن مجازات هایی را به دنبال خواهد داشت. (هدایتی چنانی، ۱۴۰۰، ص ۵۱۷) در حقیقت جرم انگاری، بازنگاری بر این حقیقت می باشد که جامعه نسبت به مساله مورد نظر واکنش و دقت خاصی نشان داده است. (فناوری و همکاران، ۱۳۹۹، ص ۹۶)

○ ۳- قواعد فقهیه

آن دسته از احکامی کلی یا حکم اکثری که در ابواب گوناگون فقهی جریان داشته و منشاء استبیاط احکام جزئی قرار می گیرد قواعد فقهیه نامیده می شود (مکارم شیرازی، ۱۴۱۱، ص ۲۳) به عبارت دیگر، قواعد فقهیه به احکام عامی اطلاق می شود که به تمامی مسائل و ابواب فقهی مربوط می شود (یشری و محمودی، ۱۳۹۷، ص ۱۰۶) یعنی طیف وسیعی از موضوعات فقهی را در بر میگیرند (غلی شیردار و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۵۱) البته کیفیت استخراج و استبیاط این قواعد متفاوت می باشد. (حسینی بوشهری، ۱۹۳۷، ص ۵۳) گاه این قواعد از نص صریح آیه و روایت (عزیزالله) و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۶۴) گاه از تعلیل وارد در نظر شرعی (بحنوردی، ۱۶۱۹، ص ۱۵۵) و گاه به واسطه عقل (نجفی، ۱۴۰۴، ص ۱۳۰) استبیاط می شوند. به کمک این قواعد و احکام شرعی استبیاط شده توسط فقهیه و مجتهد جامع الشرایط، قانون گذار نسبت به جرم انگار فعل یا ترک فعلی اقدام می کند.

○ ۳- مفهوم شناسی

با توجه به اینکه، فناوری هارپ، جرم انگاری و قواعد فقهیه متغیرهای این نوشتار می باشند، برای درک بهتر این نوشتار، در این قسمت ابتدا به مفهوم شناسی آنها می پردازیم:

○ ۱-۳- فناوری هارپ

کیفری تامین می گردد. چنانچه در مورد فعل یا ترک فعلی جرم انگاری صورت گرفته و ضمانت اجرا برای آن مشخص شده باشد، نه تنها امنیت داخلی تامین شده، هرج و مرج و بی نظمی از بین می رود بلکه می تواند جلوی مداخلات بیگانگان نیز گرفته شود. از طرف دیگر ابزار جرم انگاری به نوعی پیشگیری از جرم بوده و با وجود آن جرات انجام جرم در مجرم تا حدودی کاهش می باشد. با این اوصاف ضرورت جرم انگاری فناوری هارپ، که به نوعی سلامی مخرب و پیشرفتنه تلقی می شود، آشکار می شود. با جرم انگاری فناوری هارپ، دشمن تا حدودی از انجام فعالیت های مجرمانه دست برداشته و درصد قابل توجهی کاهش می باشد چرا که در جوامع بین المللی نیز متهم خواهد شد چون جرم انگاری به نوعی محدودیت تلقی شده و نقض آن مجازات هایی را در پی خواهد داشت.

در این قسمت از نوشتار ابتدا به معرفی و مفهوم شناسی قواعد فقهی مربوطه پرداخته و سپس ضرورت جرم انگاری فناوری هارپ با استناد به آن قواعد فقهی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

○ ۱- قاعده لا ضرر و لا ضرار فی الاسلام

یکی از مهمترین قواعدی که در سراسر فقه به آن استناد می شود قاعده لا ضرر و لا ضرار است، این قاعده به عنوان اصلی کلی در اسلام شناخته شده است. اصلی که برای پیشگیری از ضرر به دیگران و جبران خسارات ناشی از آن ضرر بوده که مبنای مهم برای تصویب قوانین به شمار می رود (حسن زاده و همکاران، ۱۳۹۸، ص ۱۲۷) چرا که طبق این قاعده نمی توان ضرری را به دیگران متتحمل کرد (حسن پور و همکاران، ۱۳۹۷، ص ۱۶۷) در اهمیت این قاعده همین بس که آیات و روایات فراوانی بر نفی ضرر دلالت داشته (نقیبی، ۱۳۹۰، ص ۱۴) به گونه ای که هیچ جایی برای شک و شبیه و اختلاف در حجت آن وجود ندارد (شيخ الاسلامی و همکاران، ۱۴۰۰، ص ۱۰۹) که به عنوان تکمیل کننده نصوص شرعی بوده و احکام فراوانی از آن متغیر شده است. (عبداللهی، ۱۳۹۸، ص ۱۱۳) این قاعده از مسلمات فقهی و مبتنی بر حدیث نفی ضرر و ضرار است (عرائی، ۱۴۲۰، ص ۳۰۱) و در واقع بیان کننده این واقعیت است که در اسلام ضرر تایید نشده است (هادوی نیا، ۱۳۹۹، ص ۹۱) طبق این قاعده می توان احکام ضرری را رفع کرد (یژبی و محمودی، ۱۳۹۷، ص ۱۰۵).

در رابطه با جرایمی که به وسیله فناوری هارپ صورت می گیرد با توجه به اینکه این نوع از جرایم از نوع اضرار عمومی تلقی می شود و با توجه متن قاعده لاضرر، هر گونه خسارت و زیانی از نگاه شرع قابل قبول نبوده و شرعاً نمی باشد، بنابراین آن دسته از جرایمی که دارای ضررهای فراوانی برای بشریت دارند، به وضوح مشمول این قاعده می باشند. بنابراین با توجه به اینکه این قاعده،

○ ۴- کاربردهای مجرمانه فناوری هارپ

فناوری هارپ به عنوان تکنولوژی برتر و سلامی پیشرفتنه دارای کاربردهای مجرمانه فراوانی می باشد که به مهمترین آنها اشاره می کنیم:

- دستکاری یونسfer جو با هدف تغییر آب و هوا (بیگچ، ۱۳۹۵، ج ۲، ص ۱۳)
- به عنوان گرم کننده یونوسفری می باشد (مردانی، ۱۳۹۵، ص ۹۳)
- اکتشافات مخازن مختلف شامل گاز و نفت، ایجاد زلزله و تخریب محیط زیست (بیگی، ۱۳۹۳، ص ۵۲۴)
- اهداف دفاعی، نظامی، امنیتی، کنترل ذهن بشر و ایجاد تفکر اجباری (هایاکاوا، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۸۷)
- ایجاد بیماری های بیولوژیکی و حاد تنفسی با هدف کنترل جمعیت، کنترل از راه دور هوایپیماها و کشتی های مسافربری و نظامی (فریلند، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۰)
- ایجاد بیماری های حاد تنفسی، تغییر در ریتم قلب، افزایش فشارخون، ضعف عضلانی، ایجاد باران های اسیدی (اسمیت، ۲۰۱۷، ج ۲۰، ص ۳۴)
- ذوب کلاهک یخی قطبی، ایجاد خشکسالی، تخریب ازن، مهندسی زلزله، کنترل امواج اقیانوس ها، ایجاد بیماری های برونشیت، ذاتالریه، حملات آسم و نیز سلطان (اسوارتر، ۲۰۱۱، ج ۱، ص ۱۳۵)
- ایجاد طوفان (سجادی، ۱۳۹۵، ص ۸)
- گسترش فعالیت های آتشنشانی و افزایش دمای هوا و نیز ایجاد خشکسالی و سرما و یخنдан (مهاجری ایرانی و همکاران، ۱۳۹۴، ص ۴۱)
- ۵- جرم انگاری فناوری هارپ با استناد به قواعد فقهی
- به دلیل پیشرفت علم و تکنولوژی و جدید بودن بسیاری از جرایم و نیز عدم جرم انگاری آنها در قوانین کیفری دولت ها، ارتکاب این جرایم بدون ضمانت اجرای کیفری بوده و مرتكبین این گونه جرایم بدون هیچ ترسی و با آسوگی خیال آن را انجام می دهند (شمس ناتری، ۱۳۸۳، ص ۱۰۹) از طرف دیگر، نماد قدرت یک دولت، وجود حقوقی بدون است که موجبات نظم و امنیت در آن جامعه را فراهم می آورد. یعنی قدرت یک دولت توسط حقوق

انگاری آن اقدام تا راه نفوذ و تسلط کفار بر سرزمین های مسلمانان بسته شود.

○ ۳-۵- قاعده وجوب دفع ضرر محتمل

این قاعده از قواعد عقلی بوده و طبق مضمون آن، عقل به دفع ضرر های محتمل و حتی مظنون حکم می دهد، بنابراین اگر انسان درباره چیزی حتی احتمال ضرر بدده دفع آن ضرر عقلاً بر او واجب می باشد (ناظامی پول و دشتی اردکانی، ۱۳۹۴، ص ۲۳) همانگونه که دفع ضرر مظنون، از نظر عقلی واجب است (محمدی و بشکار، ۱۴۰۰، ص ۱۶) و اگر این دفع ضرر، ترک شود این احتمال وجود دارد که ملتها دچار زیان شوند (مغزی نجف آبادی و نظری توکلی، ۱۳۹۶، ص ۱۰۶) و فرقی نمی کند که این ضررها مادی باشند یا معنوی یا دنیوی یا اخروی. (طباطبایی و لیالی، ۱۳۹۷، ص ۱۰۵) منظور از «وجوب» در ظاهر قاعده، همان «لازم» (احسانی فر، ۱۳۹۹، ص ۱۴۸) و منظور از «محتمل» تمامی ضررها را که شامل ضرر بر جان، عقل، نسل، دین، حکومت می باشد را در بر میگیرد. (عرائی، ۱۳۸۸، ص ۲۲۱) بنابراین موضوع این قاعده، زمانی است که احتمال ضرر داده شود (لطفی، ۱۳۹۱، ص ۲۰۶)

پس طبق این قاعده فقهی، هیچ کدام از دولت ها براساس تعهدات حقوق بشری خود جایز نیستند به دولت های دیگر ضرر بزنند. (جوان آراسته و رحمانی، ۱۴۰۰، ص ۷) طبق ظاهر این قاعده، که در آن کلمه وجوب وجود دارد، و از طرفی نیز به ضرر محتمل اشاره شده است و ضرر محتمل نیز که تمامی ضرر های احتمالی را شامل می شود، پس بنابراین ضرورت جرم انگاری فناوری هارپ در این قاعده بیش از سایر قواعد رخ می نمایاند.

اگر این ادعا مطرح شود که کاربردهای مجرمانه هارپ قابل اثبات نیستند و چگونه و به چه دلیلی دولت نسبت به جرم انگاری آن اقدام کند؟ در پاسخ به اشکال و ادعای مطروحه می توان گفت که این قاعده تمامی احتمالات را نیز در بر دارد، پس حتی اگر نتوان این کاربردهای مجرمانه و اضرار آن را اثبات کرد باز به دلیل وجود احتمال می توان نسبت به جرم انگاری آن اقدام نمود.

○ ۴-۵- قاعده دم المسلم لا يذهب هدرا

اسلام برای پاسداشت خون انسان ها، ارزش بسیاری قائل بوده و نمی گذارد که قطره ای از خون افراد به ناحق ریخته شود (علیشاهی قلعه جوقی و احمدی، ۱۳۹۹، ص ۱۳۱) این قاعده به این معنا می باشد که نباید خون مسلمان به هدر رود، این درحالی است که یکی از مهمترین کاربرد فناوری هارپ، کشتار مردم با ایجاد بیماری های واگیردار با هدف کنترل جمعیت می باشد (فریلندر، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۰)

در حوزه جرم شناسی کیفری می باشد و زمانی که به واسطه نبود قانونی، ضرری بر جامعه وارد می شود می توان به استناد این قاعده حکم شرعی مورد نیاز را استنباط و در اختیار مقامات قانون گذاری قرار داد و در این وهله نیز وظیفه قوه مقننه، جرم انگاری بر اساس حکم شرعی استنباط شده و رهاندن جامعه از چنین جرمایی می باشد، چرا که این قاعده در مواردی که فعلی مورد زیان باشد می تواند چاره ساز باشد.

○ ۵-۲- قاعده نفی سبیل

فقهای اسلام با استناد به منابع و متون فقهی، قواعد فقهی زیادی را عرضه داده اند که در ابواب متعدد فقهی کاربرد داشته است، قاعده هایی که پویا بخش بوده و فقهی را در رسیدن به پاسخ یاری می دهند، از جمله آن قواعد «قاعده نفی سبیل» است. (متousel آرانی و همکاران، ۱۳۹۶، ص ۲۲۲) این قاعده، مانند قاعده لا ضرر و لا ضرار بر عمده قواعد حکومت داشته (نصر اصفهانی، ۱۳۹۸، ص ۸۴) و از ارکان حقوق بین الملل اسلامی به شمار می رود. (اندرزگو و نواده توپیچی، ۱۴۰۰، ص ۸۴) ادله حجتی این قاعده کتاب، سنت، عقل و اجماع می باشد (فرید و همکاران، ۱۳۹۹، ص ۴) ولی اصلی ترین دلیل (علیدوست، ۱۳۸۲، ص ۲۳۱) و مستنبط آن، آیه «وَ لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِنَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا» (شکاری و همکاران، ۱۳۹۶، ص ۳۱) و حدیث نبوی می باشد. (احمدوند و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۱۲۵) آیه فوق ناظر بر مقام تشريع بوده و نتیجه آن نفی هر گونه ظلم و ستمی است که بستر تسلط کفار بر مسلمانان را فراهم می آورد. (علوی و ثوقی، ۱۳۹۶، ص ۱۵۱) طبق این آیه، خداوند هیچگونه نفوذ و تسلط کفار بر مسلمین را قبول ندارند. این اصل در روابط خارجی دولت ها با بیگانگان بوده و نفی ظلم و ستم بر مسلمانان، حفظ استقلال و نفی وابستگی نسبت به بیگانگان، اصل و اساس این قاعده می باشد. (زارعی و همکاران، ۱۳۹۳، ص ۱۶۷) یعنی در جامعه اسلامی نباید هیچ گونه اجازه ای مبنی بر غلبه کفار بر مسلمانان داده شود. (کرم زاده و فیض، ۱۳۹۸، ص ۹۰) پس کافر در هیچ زمینه ای به لحاظ شرعی نمی تواند بر مسلمین مسلط شود. (میری رستمی و همکاران، ۱۳۹۸، ص ۱۱۶)

طبق مفاد قاعده نفی سبیل، ضرورت جرم انگاری فناوری هارپ و کاربردهای مجرمانه آن که مستمسکی برای تسلط و نفوذ کافران بر کشورهای اسلامی می باشد، و بنابر این اصل که سلطه و چیرگی دشمنان بر دولت های اسلامی امری ناروا می باشد، از اهم واجبات می باشد، به خاطر اینکه حفظ استقلال و کیان اسلام و دولت های اسلامی از الزامات این قاعده فقهی بوده و تسلط کافران بر مسلمانان طبق این اصل در هر زمینه ای ممنوع بوده ولی در مقابل، حفظ و صیانت از اسلام و دولت های اسلامی نیز امری ضروری می باشد. بنابراین لازم و واجب است که دولت های اسلامی نسبت به جرم

می باشد، این امر از اهم واجبات خواهد بود، بنابراین طبق وظیفه ای که بر دوش آنها گزارده شده است جلوگیری از بروز ضرر بر ملت از وظایف آنها بوده و به هر طریقی که باشد باید جلوی ضرر را بگیرند. یکی طرقی که وجود دارد جرم انگاری کردن فعلی است که باعث ایجاد ضرر می شود. با توجه به اینکه کاربردهای فناوری هارپ بر علیه بشریت بوده و ضد حقوق بشری می باشد پس واجب است طبق مفاد این قاعده نهاد های قانونی نسبت به جرم انگاری فناوری هارپ اقدام کنند.

○ ۶- نتیجه گیری

برای مقابله با تکنولوژی هارپ به عنوان محترمانه ترین سلاح پیشرفته ساخت بشری، بهترین راه، جرم انگاری کردن آن می باشد، چرا که در این هنگام است که سوء استفاده از آن جرم و دارای ضمانت اجرایی کیفری و مدنی بوده و از طرف دولت ها و حتی سازمان های بین المللی قابل پیگرد خواهد بود و در آن هنگام است که سازندگان و دارندگان آن، به جای استفاده بر علیه بشریت، به نفع و له بشریت استفاده خواهند کرد. شرع مقدس اسلام برای تمامی افعال، دارای قواعد و احکامی می باشد که قانون گذار اسلامی با استناد به آنها می تواند نسبت به جرم انگاری آن افعالی که از نظر شرع مقدس جایز نبوده پردازد. از جمله آن قواعد، قاعده لا ضرر و لا ضرار فی الاسلام، قاعده نفی سیل، قاعده وجوب دفع ضرر محتمل، قاعده دم المسلم لا يذهب هدرا، قاعده حرمت اختلال نظام و قاعدهضرر یدفع بقدر الامکان می باشد.

سپاسگزاری

از معاونت محترم پژوهشی به خاطر حمایت حمایت معنوی در اجرای پژوهش حاضر سپاسگزاری می شود.
از آقای دکتر عبدالله علیزاده به خاطر بازبینی متن مقاله و ارائه نظرهای ساختاری تشکر و قدردانی می شود.
از داوران محترم به خاطر ارائه نظرهای ساختاری و علمی سپاسگزاری می شود.
نگارندگان بر خود لازم می دانند از آقای دکتر محمد رسول آهنگران به خاطر مطالعه متن مقاله حاضر و ارائه نظرهای ارزشمند سپاسگزاری نمایند.

از مهمترین وظایف دولت های اسلامی ایجاد امنیت و حفظ جان ملت می باشد، بنابراین طبق این قاعده و با توجه به کاربردهای فناوری هارپ بر آن ها است که نسبت به جرم انگاری آن اقدام کنند.

○ ۵- قاعده حرمت اختلال نظام

قاعده حرمت اختلال نظام، یکی از مهمترین قواعدی است که در بردارنده حکمی فقهی برای حفظ نظام و جلوگیری از اختلال در آن است. این قاعده، از ضروریات فقه امامیه می باشد. طبق مفاد این قاعده آنچه که سبب از هم پاشیدگی نظام و اختلال به آنها شود، جایز نبوده و در مقابل، حفظ آن از واجبات است. (حسینی، ۱۳۹۲، ص ۱۲۵) یکی از کاربردهای فناوری هارپ ایجاد تفکر اجباری و برگی ذهنی (هایاکاوا، ۲۰۱۴، ج ۱، ص ۱۸۷) جهت تغییر در اعتقادات و افکار ملت می باشد، همانگونه که رهبر معظم انقلاب در این باره می فرمایند: «آنها سعی دارند جوان ایرانی را به شکلی بار بیاورند که خودشان می پسندند. اگر جوان ایرانی به شکل آمریکا پسند و استکبار پسند رشد کرد، آمریکا دیگر برای پیاده کردن نقشه های خود در ایران خرجی و هزینه ای نخواهد داشت. هدف آنها این است که می خواهند دل ها را تسخیر کنند، می خواهند ذهن ها را تسخیر کنند» (صلاح میرزا، ۱۴۰۰، ص ۱۱۶)

طبق این قاعده هر گونه اقدامی بر علیه منافع دولت بوده باشد باید جرم انگاری شود. شاید برخی بر این امر اشکال وارد کنند که محل اجرای قاعده فوق، داخل کشور می باشد پس نمی توان آن را به اقداماتی که از خارج کشور مزدهای دولت را تهدید می کند شامل این قاعده نباشد. در پاسخ به این شباهه می توان چنین بیان کرد وقتی اقداماتی که در داخل کشور صورت میگیرد جایز نباشد به طریق اولی، اقدامات خارج از کشور نیز شامل این قاعده خواهد بود.

○ ۶- قاعده الضرر یدفع بقدر الامکان

این قاعده به عنوان قاعده ای کلی نبوده و فرع بر قاعده لا ضرر می باشد و معنای آن این است که براساس عمل به مصالح دولت، دفع ضرر قبل از وقوع آن، با تمام وسائل ممکن واجب بوده، از این رو جهاد کردن برای دفع شر دشمنان مشروع می باشد و نیز مجازات ها برای از بین بردن جرم ها واجب شده است. (مهدوی و همکاران، ۱۳۹۶، ص ۱۲۴) این قاعده به حدی گسترش یافته که حتی اجزاء جهاد نیز صادر شده است. جهاد، جنگی مشروع در راه خدا و عنوان یکی از ابواب فقه اسلامی است. (ابن اثیر، ۱۳۸۳، ص ۱۸۵) همانطوری که از تعریف جهاد مشخص است، جهاد برای همگان ضروری و واجب می باشد. با توجه به اینکه این قاعده واجب جهاد را بر همگان ضروری دانسته است پس به طریق اولی بر نهاد های دولتی و حکومتی که وظیفه اصلی شان حفاظت از جان ملت

- عباس‌زاده، نادیا؛ محتوى، عبدالحميد، «بررسى سیستم هارب و تأثیرات محیط‌زیستی آن»، سومین همایش ملی مدیریت بحران، اینمی، بهداشت، محیط‌زیست و توسعه پایدار، تهران، موسسه آموزش عالی مهر اردن و مرکز راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار، ۱۳۹۶.
- عبداللهی، هرم، «بررسی فقهی و حقوقی قاعده لا ضرر در رویه قضایی کوئی»، فصلنامه بین المللی قانون یار، شماره نهم، ۱۳۹۸.
- عزیزاللهی، حجت و فاضلی زاده حقیقی، سید ابوذر و پاشا زانوسی، سپهان، «بینین قواعد فقهی مرتبط با شهرسازی و شهرنشینی»، فصلنامه علمی و حقوق نوین، شماره هشتم، ۱۴۰۰.
- علوی وقوفی، سید یوسف، «بررسی تطبیقی آیه شریفه نفی سیل در تفاسیر فرقین»، فصلنامه مطالعات تفسیری، شماره سی و یکم، ۱۳۹۶.
- علیدوست، ابوالقاسم، «قاعده نفی سیل»، مقالات و بررسی‌ها، شماره هفتاد و ششم، ۱۳۸۳.
- علیدوست، ابوالقاسم، «فلسفه قواعد فقهیه»، پژوهش‌های فقهی، شماره دوم، ۱۳۹۵.
- علیشاھی قلعه جوچی، ابوالفضل و احمدی، طبیه، «مبانی قاعده ابطال تابدیری خون محترم با روکردی به قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲»، فصلنامه مبانی فقهی حقوق اسلامی، شماره بیست و یکم، ۱۳۹۹.
- فرید، امن الله و یکوشمن، امراه و بهرامی نژاد معویه، علی، «رابطه قاعده نفی سیل با معاهده برجام»، فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، شماره پنجاه و سوم، ۱۳۹۹.
- فناei، رویا و صالحی، سید مهدی و نیکخواه سرتقی، رضا، «ضرورت تحول اصل قانونی بودن جرایم و مجازات‌ها در خصوص جرائم مستحدث کفی‌با تاملی بر اصول و قواعد فقهی»، فصلنامه فقه و اصول، شماره سوم، ۱۳۹۹.
- کرم زاده، سیامک و پیش، زهرا، «قاعده نفی سیل و الحق ایران به کوانسیون بین المللی مقابله با تأثیر مالی تروریسم»، فصلنامه پژوهش تطبیقی حقوق اسلام و غرب، شماره دوم، ۱۳۹۸.
- گلی شیردار، محمد حسن و منتظری، صالح و مایل، حامد، «تأیید های فقهی رسانه با تاکید بر امنیت و قاعده لآخر»، فصلنامه آفاق امنیت، شماره پنجاه و یکم، ۱۴۰۰.
- لطفی، اسدالله، «قاعده وجود و وجوب دفع ضرر مختتم و کاربرد آن در قانون آین دادرسی مدنی»، فصلنامه دیدگاههای حقوق قضایی، شماره پنجاه و نهم، ۱۳۹۱.
- متولی آراني، محمود و علم الهدی، محمد حسن و عیسی زاده، نیکزاد و نور محمدی، غلامرضان، «مفهوم قاعده لآخر و کاربردهای آن در پژوهشی»، فصلنامه اخلاق و تاریخ پژوهشی، شماره دهم، ۱۳۹۶.
- محمدی، مسلم و شکار، الهام، «تحلیل روش‌های عقل عملی در اثبات امامت از نگاه عالمه حلی با تأیید بر الائین»، فصلنامه تحقیقات کلامی، شماره سی و دوم، ۱۴۰۰.
- مدنی، سید محمود، احکام مصلحتی در فقه اسلامی، چاپ اول، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی، ۱۳۹۳.
- مردانی، محمد، «ستجشی از دور اهداف زیرسطحی با استفاده از سامانه‌های پرقرت گرم کننده الکترومغناطیسی یونوسفری»، فصل نامه علمی پژوهشی اطلاعات چندرسانه‌ای سپه، شماره صد و چهارم، ۱۳۹۶.
- منزی نجف آبادی، الهام و نظری توکلی، سعید، «بینین عقلایی و عقلانی امر به معروف و نهی از منکر»، فصلنامه علمی پژوهشی کاوی شد در فقه نو، شماره چهارم، ۱۳۹۶.
- مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، جلد سوم، چاپ چهل و سوم، تهران، دارالكتب الاسلامیه، ۱۳۸۸.
- منظیری، حسینعلی، مبانی فقهی حکومت اسلامی، جلد سوم، ترجمه محمود صواتی و ابوالفضل شکوری، قم، تدقیر، ۱۳۸۴.
- مهاجری ابروانی، مزگان؛ تقیی، فاطمه؛ مطهّری نیا، مرتضی، «سلامی به نام پارب، یک مطالعه معموری کلاسیک»، فصلنامه پرستار و پزشک در زمینه شماره نهم، ۱۳۹۴.
- مهدوی، محمود و سادati، سید محمد مهدی و حسینی، سید محمد، «مبانی جرم انگاری جرایم اقتصادی در فقه امامیه»، فصلنامه مطالعات حقوق کیفری و جرم شناسی، شماره اول، ۱۳۹۶.

۷- منابع

- فارسی احسانی فر، احمد، «ابعاد فقهی و حقوقی بیماری های واکیر خطربناک و سریع الانتشار از نظر قاعده وجود و دفع ضرر مختتم»، فصلنامه حقوق اسلامی، شماره شصت و چهارم، ۱۳۹۹.
- احمدوند، محسن و قولی، محمد تقی و فخلیلی، محمد تقی، «نگرشی تو در مقاد قاعده نفی سبل و نسبت سنجی آن با اصل عدالت در روابط بین المللی»، فصلنامه علمی پژوهشی کاوی شد ن در فقه، شماره اول، ۱۳۹۵.
- آقابایانی، حسین، «گفتن فقهی و جرم اکاری در حوزه جرایم علمی امنیت ملت و دولت»، مجله فقه و حقوق، شماره پنجم، ۱۳۸۴.
- اندرزگو، سید محمود و نواده توبیچی، حسین، «بررسی تضاد قاعده فقهی نفی سبل با نظریه جهانی شدن و جهانی سازی»، فصلنامه مطالعات فقه اسلامی و مبانی حقوق، شماره چهل و چهارم، ۱۴۰۰.
- بیگی، جمال و داداشی، محمد‌محمدی، «تزویریسم زیست‌محیطی و ضرورت جرم‌انگاری آن در ایران یا تکیه‌بر اسناد بین المللی»، همایش ملی ایران و چالش‌های حقوق بین المللی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه، ۱۳۹۳.
- جوان ارسته، حسین و رحمانی، سمیه، «واکاواری فقهی حقوقی حق بر سلامت و مسئولیت دولت در شرایط شیوع بیماری کرونا»، مجله فقه پژوهشی، شماره چهل و دوم، ۱۴۰۰.
- حسن پور، محسن و موسوی بجنوردی، سید محمد و ابن تراب، مریم، «کاریست قاعده فقهی و حقوقی لاضرر و لاحصار در راستای امنیت ملت حقوق شهروندی و توسعه گردشگری»، فصلنامه برنامه ریزی منطقه‌ای، شماره اول، ۱۳۹۷.
- حسن زاده، حسن و ادبی مهر، محمد و داداش نژاد دلشداد، دادو و باقی زاده، محمد جواد، «نقش قاعده فقهی لاضرر در مدیریت بحران های محیط زیستی»، فصل نامه علمی، آموزش محیط زیست و توسعه پایدار، شماره سوم، ۱۳۹۸.
- حسینی، سید علی، «قاعده فقهی حرمت احتلال نظام و کاربرد آن در حوزه ارتباطات و رسانه»، دو فصلنامه علمی تخصصی پژوهش‌نامه فقهی، شماره اول، ۱۳۹۲.
- خطبیی، مهدی، «روش شناسی استباط حکم شرعی»، عیار پژوهش در علوم انسانی، شماره اول، ۱۳۹۶.
- خمینی، سید حسن، «بررسی تفاوت مسائل اصولی و قواعد فقهی»، پژوهش‌نامه متین، شماره پنجاه و پنجم، ۱۳۹۱.
- دبیر نیا، علیرضا و سادات نقوی، فاطمه، «تطبیق فرایند تدقین در نظام جمهوری اسلامی ایران با نظریه قانون گذاری به مثاله برنامه ریزی در راستای اجرای قوانین الهی»، فصلنامه دانش حقوق عمومی، شماره نوزدهم، ۱۳۹۷.
- زارعی، پهادر و زینی وند، علی و محمدی، کیمیا، «قاعده نفی سبل در اندیشه اسلامی و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران»، فصلنامه مطالعات انقلاب اسلامی، شماره سی و ششم، ۱۳۹۳.
- سبجانی تبریزی، جعفر، حکومت اسلامی در چشم انداز ما، چاپ اول، قم، موسسه امام صادق (ع)، ۱۳۸۵.
- سجادی، داود، «پروژه هارب و پدیده خشکسالی ایران»، فصل نامه جنگ صنعت و فناوری، شماره صد و پنجاه و دوم، ۱۳۹۵.
- شکاری، روشنعلی و ملیحی، سید حمید رضا و ممتازیا، محمد سعید، «واکاواری فقهی آیه نفی سبل و ادلہ هم سو و شمول آن نسبت به مناصب انتخابی در دولت مدرن»، پژوهش نامه قرآن و حدیث، شماره بیست و یکم، ۱۳۹۶.
- شمس ناتری، محمد ابراهیم، «جرائم سازمان یافته»، فصلنامه فقه و حقوق، شماره اول، ۱۳۸۳.
- شیخ الاسلامی، محمد تقی درafشان، سید محمد تقی و فخلیلی، محمد تقی، «بررسی فقهی حکم رات خواری با استاد به قاعده لآخر»، فصلنامه فقه و اصول، شماره دوم، ۱۴۰۰.
- صلح میرزاچی، سعید، جهاد تبیین در اندیشه حضرت آیت الله العظمی خامنه ای مد ظله العالمی، چاپ هفتم، تهران، انتشارات انقلاب اسلامی، ۱۴۰۰.
- طباطبایی‌پور، سید علیرضا و لیلی، محمد علی، «قواعد فقهی بالایش فضای مجازی در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران»، فصلنامه حکومت اسلامی، شماره اول، ۱۳۹۷.

**Scientific Journal of Modern
Jurisprudence and Law**

Print ISSN: 2717- 1469
Online ISSN: 2717 - 1477

**Profile in SID, Noormags,
Magiran, Ensani, GoogleScholar**
www.jaml .ir
Second Year, Issue 8, Pages 55-70

**Criminalization of criminal activities resulting from Haarp technology in
measuring the rules of jurisprudence**

Mehdi Omani

PhD Student, Criminal Law and Criminology, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

Jamal Beigi *

Associate Professor, Department of Criminal Law and Criminology, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

Babak Porghahremani

Associate Professor, Department of Criminal Law and Criminology, Maragheh Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

Abstract

Due to the secrecy and widespread criminal applications of Haarp technology, the criminal policy of governments in this regard has remained silent and has not been criminalized, but because these applications are more in line with the complete violation of human rights, accordingly criminalization. It will be of great importance to human societies. One of the ways in which governments can criminalize these practices is by invoking the rules of jurisprudence. The main purpose of this article is to investigate the criminalization of criminal applications of Haarp technology with reference to the rules of jurisprudence. The research method in this paper is descriptive and analytical and the data collection is library. The findings of the study indicate that criminalizing Haarp's criminal activities is the best way to prevent it, and because the holy Shari'a of Islam has rules and regulations for all actions, the legislature can rely on those rules to To criminalize it. The rules of no harm and no harm in Islam, negation of the mustache and rule of obligation to repel possible harm as the most important jurisprudential rules, can help governments to criminalize the criminal activities of this technology.

Keywords: Haarp technology, criminology, jurisprudential rules, no harm rule.

JEL Classification: Jurisprudence - Law - Criminal and Criminology - International Law - Private Law

---

* Corresponding author: jamal.beigi@yahoo.com